

Nowy dramat

Na Konkurs na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej nadsyłana jest często i ponad setka tekstów. Spośród nagrodzonych, jeśli dojdzie do prapremiery dramatu, wystawiany jest w jednym teatrze, inne już po niego nie sięgają. Lepsze wyniki osiągają laureaci Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej. Teatry nie sięgają po nagrodzone teksty gremialnie, ale zdarzają się 2-4 wystawienia nagrodzonych dramatów. Kilka najnowszych dramatów, które trafiły do półfinału i finału ostatniej edycji Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej wydała Agencja Dramatu i Teatru. Znalazła się w tym zbiorze także sztuka ubiegłorocznego laureata Przemysława Pilarskiego „Wracaj”. Pozostałe dramaty to zakwalifikowane do finału „Metro Afganistan” Łukasza Pawłowskiego oraz „Wierna wataha” duetu PiK czyli Pawła Wolaka i Katarzyny Dworak a także obecne w półfinale „Język obcy” Marii Wojtyszko, „#ciemność” Tomasza Kaczorowskiego oraz „Szczegółowa historia życia i umierania...” Michała Zdunika.

„Wracaj” Przemysława Pilarskiego jest poetyckim obrazem stosunków polsko-żydowskich. Chrzest sceniczny sztuka przeszła na deskach Teatru Współczesnego w Szczecinie i Teatru Powszechnego w Łodzi – bowiem koprodukcję obu scen wyreżyserowała Anna Augustynowicz i wierząc recenzjom, które ukazały się po premierach, inscenizacja odniosła sukces.

„Metro Afganistan” Łukasza Pawłowskiego bierze pod lupę wizerunek polskiego bohatera wojennego. W czasach, gdy Polska hołduje dawnym bohaterom Pawłowski bawi się groteskowym okrucieństwem współczesnej wojny.

„Wierna wataha” duetu PiK tak jak i poprzednie ich teksty ma rytm okrutnej wiejskiej ballady. To krwawa baśń o dwóch rodzinach oddających swoich męskich potomków w służbę Kościołowi. Zapewne jak i poprzednie teksty Pawła Wolaka i Katarzyny Dworak znajdą swoje sceniczne odbicie na deskach legnickiego Teatru im. Heleny Modrzejewskiej.

Sztuka „Język obcy” Marii Wojtyszko czerpie inspirację z „Kartoteki” Tadeusza Różewicza. Żartobliwe dialogi między autorką i postacią sztuki nadają rytm temu dramatowi, który rozgrywa się na warsztatach scenariopisania.

„Szczegółowa historia życia i umierania. Notatki i raporty z badań nad wojenną historią warszawskiego Ogrodu Zoologicznego: widma uratowanych głosów” Michała Zdunika, jak trafnie zauważył Jacek Wakar we wstępie do omawianego zbioru: „ma formę rozpisanego na głosy żywych i umarłych polifonicznego słuchowiska”. To historia Jana i Antoniny Żabińskich, ukrywających Żydów w swojej willi w warszawskim Ogrodzie Zoologicznym podczas II wojny światowej rozpisana na partyturę widm i głosów.

„#ciemność” Tomasza Kaczorowskiego jest próbą przeniesienia bohaterów „Jądra ciemności” Josepha Conrada w rzeczywistość świata korporacji. Autor sprawnie posługuje się językiem mediów społecznościowych.

„Polska jest mitem” – taki tytuł ma omawiana antologia najnowszych dramatów. Ten zbiór to raczej polemika z różnymi mitami krążącymi w historii Polski.

„Polska jest mitem. Nowe dramaty”, Agencja Dramatu i Teatru, Warszawa 2019.